

توقیع مورخ ۱۴ مارچ ۱۹۲۷ خطاب به محفل مقدس روحانی استانبول

حضرت ولی امرالله

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت ولی امرالله - توقیعات مبارکه جلد سوم، صفحه ۳۳-۳۶

۱۴ مارچ ۱۹۲۷ میلادی
از حیف باستانبول بواسطه جناب آقامیرزا جلال احمد اوف
اعضاء محترمه محفل مقدس روحانی زید عترهم العالی

هو الله تعالی

دوستان الهی عریضه ۲۸ شباط بمحضر مبارک ولی امر ربّ البینات فدیت جماله الجلیل فائز و از مطالعه آن قلب اطهر را نهایت تأثر حاصل فرمودند یکی از اصول تعالیم الهیه که مایه وحدت و داد است و اساس الفت و اتحاد اینست که در این امر بدیع و کورلیع مسائل غیر منصوصه و حلّ و عقد مشکلات ملیّه جمیع راجع بنفوس منتخبه ملت است نه فردی از افراد جمعیت و آن نفوس منتخبه که اعضاء محفل مقدس روحانی باشند نیز باتفاق یا غلبه آراء تشبث نمایند و این غلبه آراء میزانی است که در آثار مبارکه منصوص و مؤکد است و علاوه امروز در جمیع دنیا ملل متنوره و امم متمدنه کلّ باین میزان متمسکند یعنی چه در عالم بهائی بخصوص محکمه قاطعه و چه در عالم تمدن بقانون دول و ملل موجوده منتخبین ملت باید بمیزان غلبه آراء در مسائل و مشکلات اُمت مذاکره و رفتار نمایند نه آنکه رأی فردی از افراد را بر خلاف غلبه آراء میزان گویند و البته باید جمیع امور باین میزان اغلیت فیصل یابد و باین قانون تمام شئون انجام گیرد و اما فردی از افراد محفل هر قدر عظیم الشأن باشد و کامل و هر چه آگاه باشد و فاضل باز رأی فرد مصاب نبوده و نخواهد بود و آن فرد قانوناً باید مطیع اغلیت باشد حتی اگر از نه نفس چهار نفر بخواهند مخالف اغلیت نمایند و بر خلاف میزان غلبه آراء عمل کنند این منافی اساس امرالله است و مخالف قوانین متینه شریعه الله اگر چنین باشد همیشه در هر محل و جمعی نفوسی خود را اعلم و اعلی گویند و با وجود اقلیت مخالفت محفل نمایند و در اساس وحدت و اتحاد خلل اندازند و امر و اصحاب امر را از نفوذ و غلبه بازدارند و مثابه احزاب قبل تشکیل فرق مختلفه نمایند زیرا اگر در امم ماضیه اشخاصی خود را اعلم و اجلّ نمیدانستند عوام بیچاره مرید آنان نمیشدند و مایه تفرقه نمیگردیدند پس همیشه نفوسی که خود را افضل از کلّ میدانستند سبب اختلاف گشتند ولی الحمدالله قلم اعلی این استبداد رأی افراد علما و عقلا را از میان بردند و قول افراد را ولو اعلم علما و افضل فضلا باشد میزان نفرمودند و امور را بمرکز منصوصه و محافل مخصوصه راجع نمودند حتی هیچ محفلی را در امور کلیّه عمومیه ممالک بالاطلاق مرکز قرار ندادند بل جمیع محافل مقدسه را در ظلّ یک بیت العدل

ORIGINAL

و مرکز اعظم الهی خواندند تا مرکز مرکز واحد باشد و جمیع در ظلّ محور منصوص مخصوص حکم یک نفس یابند و از انشقاق و تفرقه محفوظ مانند لهذا امید چنانست که احبّای آن ارض بکمال قوّت و اطمینان بر صیانت وحدت کلمه الله برخیزند و بر حفظ اساس امرالله قیام نمایند بدرجهئی که بهیچ حجابی محبوب نشوند و بهیچ مانعی ممنوع نگردند و در تمام مجالس تعالیم وحدت و داد را شرح دهند من دون آنکه اشاره خلاف نسبت به نفسی نمایند بلکه از کلمه و حرفی که رائحه تفرقه از آن بمشام رسد نگارند. این بود خلاصه بیانات مؤکّده مفصّله آن مولای رؤف که بامر مبارکش تحریر شد

عبد ذلیل زرقانی

بخط مبارک:

یا احبّاء الرحمن و اُمنائه آنچه از قول این عبد مرقوم گشته صحیح و تمام است و مطابق نصّ صریح قاطع شریعة الله اشخاص و افراد در ظلّ مبادی اند و کلّ مؤمنین در تحت یک حکم و قانون سالک و متحرّک تجاوز از نظم الهی جائز نه و انحراف از سبیل مستقیم الهی علّت خسران و وبال و ذلّت نامتناهی حفظکم من کلّ بلاء و داء و مکروه.

بنده آستانش - شوقی